

Matthias Claudius,

Vespera kanto

tradukita de Adolf Burkhardt

1. Leviĝas luno; hele
orpompas surĉiele
la steloj al l'okul'.
Arbaro mute revas;
el la herbej' sin levas
mirinde blanka la ne-
bul'

2. Ripozas mont' kaj
valo
sub la krepusk-vualo
trankvile kvazaŭ lag'.
Por vi jen la permeso
fordormi en forgeso
la malbonaĵojn de la
tag'.

3. La luno nur duone
Prezentas sin impone;
ĝi tamen estas sfer':
Facile ni priridas
aferon, se ni vidas
nur parton de la plena
ver'.

...

Matthias Claudi-
us,Vespera kan-
to*tradukita de Guido Holz*

1. La luno nun ekhe-
las,
Steletoj oraj belas
En la ĉiela klar';
L'arbaro nigra re-
vas,
Kaj el herbejo levas
Mirige sin nebula
mar'.

2. Silenta estas
mondo
Kaj en krepuska
rondo
Hejmecas kun fa-
vor'!
Similas kalman
ĉelon,
En kiu vi kverelon
De l'tago dorme pe-
lu for.

3. Ĉu vi la lunon ko-
nas?
Aspekto nur duo-
nas,
Sed rondas ĝi en
bel'.
Do ankaŭ estas mul-
to,
Loganta al insulto,
Okulojn ĝenas la
malhel'.

...

Matthias Claudius,

Abendlied

tradukita de Guido Holz

1. Der Mond ist aufgegan-
gen,
Die goldnen Sternlein
prangen
Am Himmel hell und klar;
Der Wald steht schwarz
und schweiget,
Und aus den Wiesen stei-
get
Der weisse Nebel wunder-
bar.

Wie ist die Welt so stille
Und in der Dämmerung
Hülle
So traulich und so hold!
Als eine stille Kammer,
Wo ihr des Tages Jammer
Verschlafen und vergessen
sollt.

2. Seht ihr den Mond dort
stehen? -
Er ist nur halb zu sehen
Und ist doch rund und
schön!
So sind wohl manche Sa-
chen,
Die wir getrost belachen,
Weil unsre Augen sie nicht
sehn.

...

Matthias Claudi-
us,Vespera kan-
to*tradukita de Joa-
chim Gießner*

1. La luno jam le-
viĝis,
steletoj ekheliĝis,
ravante homojn
nin.
Silentas la arbaro
kaj super la kam-
paro
nebulo pala levas
sin.

2. Neniu vento blo-
vas,
la mond' ne plu sin
movas
sub paca, klara
lun'.
Nun petu noktan
benon,
de l'tago la
ĉagrenon
dormantaj vi forge-
su nun.

3. Jen luno sur ĉielo
en brila ronda belo
duon-videbla mur.²
Ĉar multon ni ne vi-
das,
ni ofte ĝin priridas,
malsaĝe juĝas kun
plezur'.

...

²S-ro Gießner unue tajpis:
duona tamen nur.

4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mizeraj; ne multon scias ni. Ni teksas iluziojn kaj serĉas multajn scio- jn kaj devojiĝas pli kaj pli.	4. Ni homoj tiel van- taj Ja estas nur pekan- taj, Malvasta nia sci'; Ĥimerojn ni eltri- kas, Ni multe artifikas Kaj perdas celon pli kaj pli.	3. Wir stolze Menschenkin- der Sind eitel arme Sünder Und wissen gar nicht viel; Wir spinnen Luftgespinste Und suchen viele Künste Und kommen weiter von dem Ziel.	4.
5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fidi vantaĵojn de l' pasem'! Nin faru simpl-animaj, infane Dio-timaj en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!	5. Vidigu, Dio, sa- von, Pasem' ne veku ra- von, Ne ĝoju ni pro glor'! Fariĝu malafektaj Ni kaj al vi respek- taj, Infane gaju nia kor'!	4. Gott, laß uns dein Heil schauen, Auf nichts Vergänglichs trauen, Nicht Eitelkeit uns freun! Laß uns einfältig werden Und vor dir hier auf Erden Wie Kinder fromm und fröhlich sein!	5.
6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda morto for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la celo: Vi, nia Dio kaj Sinjor'!	6. Vi gracu, sen ĉagreni El mondo nin for- preni Al fin' per milda mort'! Kaj post forpren' fi- dele Hejmigu nin ĉiele, Sinjoro, Dio, nia fort'!	5. Wollst endlich sonder Grämen Aus dieser Welt uns neh- men Durch einen sanften Tod! Und, wenn du uns genom- men, Laß uns in Himmel kom- men, Du unser Herr und unser Gott!	6.
7. Gefratoj, nun ek- kuŝu! Vin nokta vent' ne tuŝu, dum ŝirmas anĝelar'. Indulgu, Di', nin grace, por ke nun dormu pace ni kaj malsana la naj- bar'.	7. Kuŝiĝu do kun pio Vi en la nom' de Dio, Jam fridas nokta vent'. Per punoj, Di', ne ĝenu, Per dolĉa dorm' nin benu, Najbaron ankaŭ en turment'.	6. So legt euch denn, ihr Brüder, In Gottes Namen nieder; Kalt ist der Abendhauch. Verschon uns, Gott! mit Strafen, Und laß uns ruhig schlafen! Und unsern kranken Nach- bar auch!	7. Ĉe l'fino de la ta- go kuŝigu vin sen pla- go, silentas la anim'. Ne punu nian faron, sed nin kaj la naj- baron dormigu, Dio, nun sem tim'.
...

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 – †2004-04-02).

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto “Mia kantaro I”, dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 – †1989).

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, sur paĝo 14 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21).

Arg-394-776 (2012-12-24 20:31:03)

La poemo estas kantebla laŭ melodio verkita de Johann Abraham Peter Schulz (31.03.1747 - 10.06.1800).

Pri tiu vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Abraham_Peter_Schulz.

Vidu ankaŭ: <http://ingeb.org/Lieder/DerMondi.html>.

Tie estas aŭdebla la meolodio. La muziknotoj troviĝas en <http://www.liederprojekt.org/lied27783.html>.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de JOACHIM GIESSNER (*1913-12-23 – †2003-11-25).

Arg-394-782 (2007-03-28 09:55:34)

Mi, Manfred Retzlaff, detajpis tiun tradukon de Joachim Gießner el folio kun letero, kiun skribis al mi en 1987-11-24 s-ro Joachim Gießner. Li skribis en tiu letero, ke la fakto, ke lia traduko de la unua strofo estas tute la sama kiel en tiu de Otto Bonte, estas hazardo kaj ke li ne sciis antaŭe la tradukon de Otto Bonte.